

Frälsningens heliga sjotal

Talet sju används relativt ofta i Bibeln. Varför det? Några ledtrådar kan vi hitta i Illustrerat bibellexikon band 7 s. 22. Det hebreiska ordet för att sluta förbund betyder egentligen "handla i sjotal". Och i bibeln är det ju Gud som sluter förbund, först med sitt folk israeliterna och sen med oss alla i sin Son Jesus Kristus. Och det är ju detta senare förbund som innebär hela vår frälsning. Om Gud inte hade ingått det förbundet med oss och bekräftat det genom Jesu uppståndelse från de döda och i vårt dop, så hade vi inte haft något att bygga vår tro och vårt evighetshopp på. I linje med detta förordnade Herren att israeliterna skulle fira den stora försoningsagen i sju dagar, en förebild till Jesu offerdöd för våra synder.

Därmed är vi framme vid sjutalets betydelse. Det står som symbol för **Guds fridsförbund i Kristus** eller helt enkelt **frälsningen i Kristus**. Det förbund som Gud gjorde med Noa och människorna efter honom och som har regnbågen som symbol och tecken, är en tidig profetia om det kommande fridsförbundet i Kristus. Som bekant har regnbågen sju färger, börjandes med rött, som är blodets färg.

Att sjutalet har med frälsningen i Kristus att göra framkommer redan i skapelseberättelsen. När Gud hade skapat världen, vilade han från sina verk på den sjunde dagen. På samma sätt får vi alla vila i resultatet av Kristi arbete, nämligen i frälsningen.

Förkortat kan man också säga att sjutalet står för Jesus själv som världens Frälsare. Så kan man också se talen i Jesu jordiska släkteregister. *"Alltså blir det tillsammans 14 släktled från Abraham till David, 14 led från David till fångenskapen i Babylon och från fångenskapen i Babylon till Kristus 14 led"*. (Matt. 1:17) Då 14 består av 2 x 7 och detta tas tre gånger, samt då 2 står för sann och sanning och 3 för Gud och gudomlig, blir innebörden av siffrorna sammantaget "Frälsare och sann Gud".

Sjutalet syftar också på Anden, eftersom Anden är den som förmedlar frälsningsbudskapet från Gud till världen. *"Av mitt ska han (Anden) taga och förkunna åt er"*, säger Jesus. Joh. 16:14. I Uppenbarelseboken, som ska förstås med hjälp av symbolernas betydelser, presenterar sig Anden som "Guds sju andar" trots att han är en enda (Matt. 12:28, 31 och Upp. 2:7). Därmed påpekar Anden, att han är just frälsningsbudskapets Ande. Upp. 1:4, 4:5 och 5:6.

De sju feta och de sju magra korna i faraos dröm, och likaså de sju frodiga och de sju tunna axen, är samtidigt en del av en berättelse om frälsningen i stora drag. *Faraos såg sju kor, vackra och feta, stiga upp ur floden. Sedan såg han sju andra kor, fula och magra, stiga upp ur floden. De ställde sig bredvid de andra korna på flodstranden, och de fula och magra korna åt upp de sju vackra och feta korna. På samma sätt slukade de tunna sju axen de sju frodiga.* 1 Mos. 41:2, 26.

Innebörden av faraos dröm var för egyptiernas del, att på sju goda år följer sju fattigår. Men sjotalen anger, speciellt för oss som inte levde då, att det också finns en andlig betydelse som profetiskt gäller frälsningen i Kristus. Betydelsen är följande: Innan Jesus kom till jorden levde han i härlighet hos sin Fader i himmelen. Liksom de välfödda korna och de frodiga axen

led han ingen brist där. Men när tiden var inne, uppslukades hans himmelska glans av en stor förnedring under människornas synder. Han blev avklädd sin härlighet och blev något oansenligt, ja ännu värre än de magra korna och de tunna axen. *Han var föraktad och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med lidande, lik en som man skyler sitt ansikte för, så föraktad, att vi räknade honom för intet.* Jes. 53:3.

Men likasom Josef åter blev tagen upp från fängelset förbyttes Frälsarens lidande och död i seger. Genom att Josef fick tyda drömmen åt farao, upphöjde Farao honom till rikets andre man efter sig själv och han gav honom makt över hela sitt rike och sitt folk. På liknande sätt blev Herren Jesus på grund av sitt lidande upphöjd och intog sin plats på Gud Faders högra sida med makt över hela Guds rike och över alla människor. Och likasom faraos dröm blev till liv för folket, så blev Guds plan för världens frälsning till evigt liv för världen.

I berättelsen om den muromgärdade staden Jerikos intagning ges oss med hjälps av sjutalets fingervisningar en detaljerad profetisk beskrivning av vår frälsning och speciellt om hur vi genom tron på Kristi verk vinner seger gentemot otrons bastioner. Jos. 6:1 f. Herren gav där detaljerade order åt israeliternas ledare Josua om hur intagningen av Jeriko skulle gå till. *Tåga omkring staden med alla stridsdugliga män, gå runt staden en gång. Så skall du göra i sex dagar. Sju präster skall bära sju basuner gjorda av bagghorn framför arken. På sjunde dagen skall ni tåga omkring staden sju gånger, och prästerna skall blåsa i hornen. När de blåser i baggens horn med utdragen ton och ni hör ljudet från hornet, skall allt folket ge upp ett kraftigt härskri. Då skall stadsmuren störta samman och folket skall dra in över den, var och en rakt fram.*

När så israeliterna gick runt Jeriko på den sjunde dagen, hände just det som Gud hade lovat dem: Jerikos murar föll. Den andliga innebörden är följande: Det är på grund av Guds 'handlande i sjotal', d v s på grund av hans förbund med oss i Kristus, som syndens, djävulens och otrons bastioner måste ge vika. Hänsyftningen på förbundet betonas kraftigt genom att israeliterna på den sjunde dagen skulle gå hela sju varv runt staden.

Ordningen i tågandet runt staden var den, att de stridsdugliga männen gick främst. Och vår stridsdugliga förtrupp är Kristus. Efter dem skulle förbundets sjotal av präster gå, d v s de som idag förkunnar förbundets evangelium för oss. Dessa skulle blåsa i horn, sådana som man brukade använda i strid och vid högtider och segerfirning. Hornen var också sju, vilket betyder, att det som ljuder ur dem är budskapet om förbundet i Kristus d v s evangeliet.

Den sjunde dagen symboliserar Kristi verks fullbordan. Då skulle prästerna blåsa med lång och utdragen ton. Så ska evangeliet förkunnas ihärdigt och länge. Så skriver aposteln Paulus, att han hade beslutat sig för att inte tala om något annat än om Kristus och honom som korsfäst. En viktig detalj att ta fasta på för oss är uppmaningen att gå rakt fram över otrons fallna murar. Vi ska inte gå krokvägar, inte diskutera med förnuft eller otro, utan vi ska gå rakt fram i förtröstan på fridsförbundet i Kristi blod.

När det rådde svårtorka i Israel, väntade profeten Elia på regn från Herren. Han befalldes sin tjänare att gå sju gånger och spana över havet efter moln. Den sjunde gången såg tjänaren ett litet moln stiga upp ur havet, så stort som en mans hand. Strax därefter föll ett kraftigt regn. 1 Kon.18:41f. Sjutalet anger, att händelsen har något att säga om den kommande frälsningen. Torkan motsvarar den andliga död, som följde på syndafallet. Det lilla molnet är en bild av den

obetydliga gestalt som Guds Son antog, när han kom till jorden. Molnet används i bibeln som symbol för Guds barmhärtighet i Kristus. Det kraftiga regnet är frälsningen som kom genom honom.

Officeren Naaman fick av profeten Elisa receptet att tvätta sig sju gånger i Jordan för att bli fri från sin spetälska. 2 Kon. 5:10. Sjutalet anger att händelsen inte bara är ett bevis på Guds makt att bota lekamliga sjukdomar utan att den också har en djupare betydelse, nämligen att vi blir fria från syndens spetälska genom frälsningen i Kristus. Tvättningen i Jordans vatten motsvarar dopet som gör oss helt rena från syndens spetälska. Efter det får vi bara som Naaman tacka för gåvan.

Sjutalet förekommer rikligt i samband med de gammaltestamentliga offren och är en hänvisning till löftet om det sanna offerlammet Jesus, som skulle ta bort hela världens syndaskuld med sitt blod. *Prästen Aron skulle stänka av tjurens och bockens blod på altaret med sitt finger sju gånger och rena och helga det från Israels barns orenheter.* 3 Mos. 16:19.

Och sen ett exempel från nytestamentlig tid: Jesus bespisade vid ett tillfälle fyra tusen män, förutom kvinnor och barn, med sju bröd och några fiskar och det blev sju korgar över med överblivna stycken. Matt. 15:36 f. Talet sju anger, att Jesus inte bara ville mätta folket lekamligt utan framför allt ge dem evangeliets bröd. Och att det blev mer bröd över än det som blev utdelat betyder att Jesu andliga bröd inte minskar vid utdelandet utan tvärtom förmeras.

Frälsningens sjutal används också multiplicerat med tiotalet som är fullständighetens tal. Vi har det i samband med skildringen av judarnas fångenskap i Babel. Profeten Jeremia hade på Herrens befallning ihärdigt försökt tala folket tillrätta, att de skulle upphöra med sitt avguderi och annat ont som de gjorde. Men de var hårdnackade och lydde inte. Därför sände Herren dem som fångar under Babylonien. Men han gav dem då också löftet att de skulle få återvända till sitt land efter sjuttio år. *"Så säger Herren: När sjuttio år har gått för Babel ska jag ta mig an er och uppfylla mitt löfte att föra er tillbaka till denna plats."* Jer. 29:10.

Varför just sjuttio år? - Sjuttioåret pekar liksom sjutalet på en andlig sida. Fortsättningen av Herrens tal till folket rymmer också just den andliga sidan: *"Jag vet vilka tankar jag har för er, nämligen fridens tankar och inte ofärdens för att ge er en framtid och ett hopp. Ni ska kalla på mig och komma och be till mig, och jag ska höra er. Ni ska söka mig, och ni ska också finna mig om ni söker mig av hela ert hjärta."* Detta är ju betecknande i synnerhet för nytestamentlig tid som en följd av evangeliets predikan.

Judarnas babyloniska fångenskap är en bild av vår och allas andliga fångenskap under synden och döden, varifrån vi blir befriade genom Jesu frälsningsverk och får återvända till Guds gemenskap enligt hans löfte.

Men frälsningen i Kristus låg också till grund redan för Guds löfte till det motsträviga judafolket att få återvända hem till deras land. När profeten Daniel borta i Babel klagade inför Gud och i bön bekände sina egna och fokets synder, gav Gud honom löftet om frälsningen i Kristus. *"Sjuttio veckor är bestämda över ditt folk och över din heliga stad för att göra slut på överträdelse, försegla synder, försona skuld, föra fram en evig rättfärdighet, fullborda syn och profetia och smörja Den allra heligaste."* Dan. 9:24 f. Det är fråga om sjuttio s k årsveckor, d v s sjuttio gånger sju år, lika med 490 år, en tidrymd som når från Daniels tid fram till den tid, när Frälsaren skulle utföra sitt försoningsverk och ta bort hela världens synder.

Jesus använde just dessa tal, när han svarade Petrus på frågan hur många gånger han skulle förlåta sin broder: *"Inte sju gånger, utan sjuttio gånger sju gånger."* Matt. 18:22. Det vill säga lika mycket som Gud förlåter oss genom frälsningen i Kristus, alltså obegränsat. Det är då inte längre fråga om något antal utan om betydelsen av talet sjuttio.

En av de första gångerna som vi möter 70-talet i bibeln är i 2 Mos. 15:27. *Sedan kom Israeliterna till Elim, där det fanns tolv vattenkällor och 70 palmer. Och de slog läger där vid vattnet.* Andra moseboken berättar ju som helhet om israeliternas vandring till det utlovade landet ut från fångenskapen under egyptierna. Och sjuttioalet antyder nu alltså att vi ska se det som berättas som en bild av det andliga: Israeliterna föreställer då oss alla på vandring till det nya land som Gud har lovat oss genom Jesus Kristus. Under den vandringen leder Gud oss till Elim, där vi får slå läger och vila vår själ och ande. Elim betyder palmträd och palmblad är en symbol för fred och frid. Men bestämningen 70 anger att det inte är fråga om vilken frid som helst utan Guds fridsförbund som han slöt med oss i sin Son. Vi får alltså vila i tro vid Jesu frälsningsverk, behöver inte kämpa under någon syndaskuld.

Där i Elim fanns också tolv källor. Källorna med friskt vatten är en hänsyftning till Jesu friska vatten, nämligen evangeliet om syndernas förlåtelse genom hans utgjutna blod. Tolvtalet används i bibeln som symbol för Guds folk, i gamla testamentet som Israels folk och i nya testamentet som hela det av Kristus återlösta människosläktet. De tolv källorna säger oss då här att Guds nåd i Kristus räcker till för alla människor, också för dig och mig.

Gud använde sjuttioalet vid ett par tillfällen under Israels folks ökenvandring, för att påminna oss om att vi inte kan komma inför honom utan att ha Kristi återlösningsverk som skydd. Den ena gången var vid Sinai berg, när Han kallade Mose upp till sig för att ge stentavlor med lagen och budorden. 2 Mos. 24:1 f. Den andra gången var när folket klagade över den kost som Gud gav dem. Då kallade han till sig några av deras ledare och därjämte 70 av de äldste för samtal om saken. 4 Mos. 11:16.

Frälsningens sjutal fungerar också som en av nycklarna till förståelsen av Uppenbarelseboken. Det finns till och med direkta motsvarigheter. De sju basunerna i Upp. 8 motsvaras av de sju hornen i berättelsen om Jerikos intagning och har att göra med evangeliets förkunnelse. Uppenbarelsebokens sju änglar, som blåser i basuner, motsvaras av de hornblåsande prästerna vid Jerikos intagning d v s förkunnarna.

Inte bara genom sjutalet utan på många andra sätt försöker Herren påminna oss i sitt ord om att det är Kristi återlösningsverk som gäller, när det är fråga om att komma inför Gud, att möta honom här i tron och sedan i evigheten. Kristi verk är fullbordat och fullständigt till vårt skydd och vår salighet utan några tillägg från vår sida. *Låt oss därför med uppriktigt hjärta gå fram i full trovisshet, med ett hjärta som är renat från ett ont samvete och med en kropp som är badad med rent vatten. Låt oss orubbligt hålla fast vid hoppets bekännelse, ty den som har gett oss löftet är trofast!* Hebr. 10:22. Amen